

V baru za stolem houstne dým,
u něj sedí chlápek a nemá s kým.
Všechno ho bolí a chce být sám,
jako pes co v lese umírá.

pročítá si účet prej zaplatí,
barman ten jen řekl máte to drahý.
Na lístku stojí psáno co všechno měl,
za co se všechno platí, když to chtěl.

Zaplatíš za úsměv,
zaplatíš za přání,
zaplatíš za lásku,
za první setkání,
zaplatíš za mládí,
za horský jezera,
za písek na pláži,
za pusu od vnoučka.

Já jsem ďábel sám,
a ty vaše účty už znám.
Dám radu i vám,
účty si čte každej sám.

A tak žijte tak ať se nemusíš,
stydět za sebe i když zasloužíš.
Já vám šanci dám,
já čas na vás mám.

Účet je dlouhej jak barman sám,
chlápkovi tuhne úsměv na to nemám.
Barman se jen usmál a povídá,
prostě to nech bejt, to platím já.

Zaplatíš za slunce,
šumění ve větvích,
za pohled na hvězdy,
za klidný večery.
Zaplatíš za přání,
za vlny na moři,
za nahej ženskéj klín,
za něhu za stromy.

Já jsem ďábel sám,
a ty vaše účty už znám.
Dám radu i vám,
účty si čte každej sám.

A tak žijte tak ať se nemusíš,
stydět za sebe i když zasloužíš.
Já vám šanci dám,
já čas na vás mám. (2x)